

Puzzelrubriek bij Mijn weekblad

De verhalen van kalief Abdallah al-Mamoen

Abdallah al Mamoen was een van de beroemdste kaliefen in het rijk van de Islam. Hij was de zoon van kalief Haroen al Rasjied die iedereen wel kent uit de sprookjes van *Duizend en één nacht*. In die boeken werd zijn portret vereeuwigd in de 991ste nacht en wel met deze lovende woorden: "Toen de macht van de kalief in handen kwam van al-Mamoen, de zoon van Haroen al-Rasjied, betekende dit een zegen voor het rijk. Want al-Mamoen, die ontegenzeggelijk de schitterendste en meest verlichte kalief onder de Abbasiden was, schonk de Mohammedaanse landen de zegen van vrede en rechtvaardigheid. Hij beschermde en eerbiedigde op doeltreffende wijze geleerden en dichters en bracht onze Arabische voorvaders de vruchten van de wetenschap. En ondanks zijn omvangrijke bezigheden en zijn dagen gevuld met arbeid en studie, wist hij toch altijd uren te vinden voor ontspanning, voor vrolijkheid en feest. En aan de musici en de zangeressen viel een groot deel toe van zijn glimlachen en zijn weldaden. En hij wist de schranderste, de meest verlichte en de schoonste vrouwen van zijn tijd te kiezen om die tot zijn wettige echtgenoten en tot de moeders van zijn kinderen te maken." Zo staat hij beschreven in de vertellingen van *Duizend en één nacht* in de 991ste nacht.

Het leven van deze humanistische, ruim denkende kalief is het onderwerp van mijn boek vol puzzelverhalen. Ik kan er dankbaar uit putten voor de puzzelrubriek in *Mijn weekblad*.

Oplossing van de vorige puzzel : De ruzie van de kooplieden Hassan en Hoenan

De oplossing van het vorige vraagstuk is als volgt. In totaal verdeelden de drie reizigers 8 broodjes = $24/3$ onder elkaar, ieder dus $8/3$. Hassan had zelf vijf broodjes (= $15/3$) meegebracht en moest dus voor $7/3$ betaald worden. Hoenan had drie broodjes (= $9/3$) meegebracht en moest dus voor $1/3$ worden betaald. Hassan kreeg dus 7 dinar en Hoenan 1 dinar.

Prijsafspraken van de kooplieden in de soek

De kooplieden Hassan, Hoenan en Hoessein verkochten hun handelswaren in de soek en prezen er met luide stem hun waren aan. De ene dag had de een meer succes dan de anderen, omdat zijn prijzen wat lager waren, de volgende dag een ander omdat zijn artikelen wat aantrekkelijker toonden. Maar ze moesten toch allemaal hun gezin en hun kinderen onderhouden? Zou het niet rechtvaardiger zijn als ze allemaal evenveel verdienden? Ze kwamen bij elkaar, aten van elkanders dadels en dronken elkanders vruchtensap en praatten veel. Uiteindelijk sloten ze een plechtige overeenkomst: ze zouden naast elkaar in de soek elke dag dezelfde producten tegen dezelfde prijs verkopen. Geen concurrentie meer! En aldus geschiedde.

De volgende dag verscheen Hoessein in zijn winkel met twintig nieuwe kruiken, Hassan bracht er dertig mee en Hoenan zelfs veertig. Ze spraken de prijs af en de verkoop begon. Maar toen de dag voorbij was, had Hoenan van zijn veertig kruiken er nog maar acht verkocht. Hij stapte op zijn burens af en zei: "Onze prijs is te hoog. Ik vind dat we die tot een derde van de oorspronkelijke prijs moeten terugbrengen."

Na wat heen en weer gepraat gingen de anderen daarmee akkoord en de volgende dag verkochten ze alle drie de rest van hun voorraad tegen de overeengekomen lagere prijs. Tot hun verbazing hadden ze aan het einde van die dag alle drie hetzelfde bedrag aan dinars in hun buidel.

Vraagstuk: Hoeveel kruiken verkocht elke koopman die twee dagen en tegen welke prijzen, als je weet dat niemand met meer dan honderd dinars naar huis ging en de prijzen hele getallen waren?